

[Finansministeren.]

deres karakter må siges at høre hjemme i selve loven, har man ved udarbejdelsen af vurderingsreglerne i lovforslagets afsnit I lagt vægt på at søge den nævnte mangel ved loven af 7. august 1922 afhjulpet. Reglerne i lovforslaget om selve vurderingen bygger iøvrigt stort set på de vurderingsregler, som skattelovskommissionen udarbejdede, og som blev offentliggjort i betænkningens forslag til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

Reglerne om grundstigningsskyld har som nævnt hidtil været udformet i en særlig lov, men da grundstigningsskylden efter sin karakter er en skat, der hviler på fast ejendom, og hvis størrelse på samme måde som grundskylden er afhængig af ejendommens grundværdi, er det systematisk rigtigt og tillige mest praktisk, at reglerne optages i loven om beskatning til staten af faste ejendomme.

Med hensyn til de ændringer i de gældende regler om vurdering og vurderingsmyndigheder, som indeholdes i lovforslagets afsnit I, skal jeg gøre nogle bemærkninger.

Medens der efter de gældende regler skal afholdes almindelig vurdering hvert 5. år, er det i lovforslagets § 1 i overensstemmelse med skattelovskommissionens forslag foreslået, at der fremtidig skal finde almindelig vurdering sted hvert 4. år. Som det fremgår af bemærkningerne til nævnte § 1, er denne ændring begrundet i, at en vurderingsperiode på 5 år må forekomme lovlig lang under hensyn til de hyppige prisændringer, som vi har haft i de sidste årtier.

Efter de nugældende regler skal ansættelserne af grundværdierne altid ske efter prisforholdene på ansættelsestidspunktet, hvorimod de ansættelser af vurderingssum til ejendomsskyld, der finder sted ved de årlige omvurderinger, skal ske efter prisforholdene ved den senest stedfundne almindelige vurdering. I overensstemmelse med skattelovskommissionens forslag er det i lovforslagets § 3 foreslået, at vurderingerne

også til ejendomsskyld skal ske efter prisforholdene på ansættelsestidspunktet.

Ved lovforslagets § 4 er som noget nyt foreslået indført en almindelig adgang for ejere af fast ejendom til at få foretaget omvurdering til enhver tid udenfor de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne. Dette er bl. a. begrundet i de foreslåede nye regler om værditabsansættelse i afsnittet om grundstigningsskylden.

Ved formuleringen af reglerne i lovforslagets §§ 10 og 13 har man tilsigtet at tydeliggøre den af statens ligningsdirektorat hævdede — men af landsskatteretten bestridte — forståelse af de gældende regler, hvorefter der ved ansættelsen såvel af vurderingssummen til ejendomsskyld som af grundværdien skal tages hensyn til offentligretlige rettigheder og byrder, der er knyttet til bygningerne som bestanddel af den samlede ejendom. Angående dette spørgsmål er der som bekendt i øjeblikket en retssag løbende.

Med hensyn til reglerne om vurderingsmyndighederne i forslaget §§ 22—29 skal jeg bemærke, at medens funktionsperioden for vurderingsmændene nu er 6 år i København og 4 år i den øvrige del af landet, er det i overensstemmelse med skattelovskommissionens forslag i lovforslagets § 22, stk. 2, foreslået, at funktionsperioden skal være 4 år i hele landet. For vurderingsformændenes vedkommende er det i § 23, stk. 4, tillige foreslået, at funktionsperioden nedsættes fra 10 til 8 år. Denne ændring hænger sammen med, at vurderingsperioden som før nævnt nedsættes fra 5 til 4 år.

Jeg skal herefter fremsætte nogle bemærkninger om de i forslaget afsnit II indeholdte regler om grundbeskatning.

Det er i lovforslagets § 48 foreslået, at grundskylden til staten — ligesom nu — skal opkræves med 6 promille; i konsekvens af, at den fælleskommunale udligningsfond samtidig er foreslået ophævet, er den nugældende bestemmelse om, at de 4,4 promille afgives til udligningsfonden, udgået af forslaget. Den nugældende regel,